

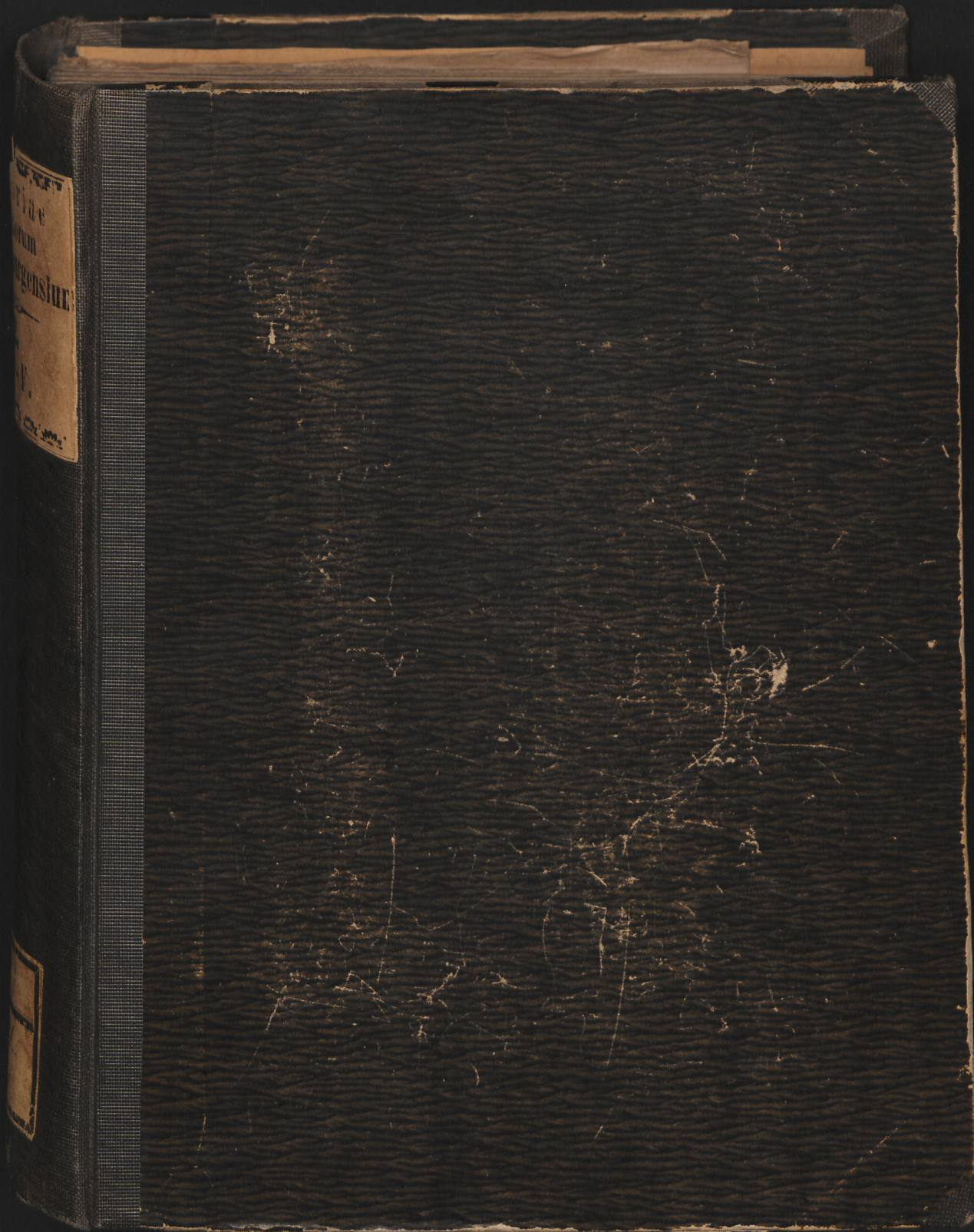
**Programma Quo Ad Sacrum Exequiale, Manibus sanctis Viri ... Dn. Ernesti
Cothmanni ... Hodierna Dominica lubilate eiulando, adornandum, Decanus Et
Doctores luridici Ordinis In alma Rosarum Academia ... Omnes Omnium Ordinum
Academicos Cives invitant**

Rostochi[i]: Pedanus, 1624

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn746958285>

Druck Freier Zugang

Vol. 241. (2.) <SON>

Programma,

quo

AD SACRUM EXEQUIALE,
Manibus sanctis

VIRI

MAGNIFICI, CONSULTISSIMI

DN. ERNESTI

COTHMANNI,

JCti incomparabilis, CANCELLARIJ

Megapolitani desideratissimi, Antecessoris
celeberrimi,

Hodiernâ DOMINICA FUBILATE ejulando,
adornandum,

DECANUS ET DO-
CTORES JURIDICI ORDINIS IN

almâ Rosarum Academia obitum Collegæ integerrimi, Senioris,
Præceptoris & Parentis honorandi, acerbè & piè lugentes
supra prædictam debitam contestantes, suo & heredum to-
tiusq; familiæ nomine,

OMNES OMNIUM ORDINUM ACADEMICOS
Cives invitant.

ROSTOCHI

Excusa literis JOACHIMI PEDANI, Acad. Typog.

ANNO M, DC, XXIV.

2

DECANUS
ET COLLEGIUM
JURIDICUM ACADEMIAE
ROSTOCHIENSIS.

Uxit haecenus Academia
haec cum multis, tum vero duobus
luminibus coruscis, ceu stellis
lucidissimis, imò Numinibus terrestri-
bus JOANNE AFFELMANNO
Theologo, ERNESTO COTH-
MANNO JCo, Magnis, Gueſtpha-
lis oculatissimis, quorum istum Mar-
tio seu potius Martio mense nobis e-
reptum nondum eluximus, hunc verò Aprili subſe-
quo humanum, acerbissimo dolore nunc lugere incipimus.
Aprilis hicce vernantes terræ poros aperiens, mundum pingens & exhilarans, in nos
Cataractas dolorum effundit, fluctuum & abissorum reciprocationes
& mutuas quasi inclamationes, (Psalm 42.) concitat, Academiam,
hancce inundat, concutit & tantum non pestundat. Luce fugat
nox succedit, litteratis pulsus barbaries ingruit, Tibicinibus sub-
tractis peristylum concidit & Professoribus fides è medio sublati
Academia languet, inclinat omnibusq; partibus fatiscit. Volgus,
fatuorum & sapientum obitus pari jure cenſet, inquit Ecclesiastes,
c. 2. Justum colligi & malis subduci, nec à quoquam adverti ait di-
vinus Vates (Esa. 57.) At nos mortes piorum adventantis periculi
& poenæ præſagas & prænuncias esse, non ex voce bovis tempore
Punici belli *Cave tibi Roma* mugientis, nec garritu cornicis interi-
tum Domitiani prædicentis, sed verbo *Геноуѣ* cotidie in auribus
noſtris resonante didicimus, imò sapius experti etiamnum ingemi-
ſcimus

scimus. Aquilæ Ecclesiarum & Scholarum parastatas cum sacræ,
cum prophanæ comparant Pandectæ. Istarum verò advolatus ut
faustum, ita & avolatus sinisterrimum semper, teste Alexandro, fuit
habitum augurium. Paucis ab hinc annis aquilæ complures terrestres
hujus Academiæ pertosæ in cœlestem penetrarunt. Hæc nunc
fœces mundanas pariter, fastidians pernicious pietatis & famæ alis
enitens, subsequitur Aquila nostra, decus nostrum, litteratorum
Princeps, virtutis dictator, & Jæcorum phoenix, Magnificus & Con-
sultissimus Vir, ERNESTUS COTHMANNUS, quem ex
oculis nostris subductum dum cernimus, curram & equites nostros
nobis ereptos esse cum Prophetâ Magno, haud immeritò inclama-
mus. Certè nos, qui fidem, industriam, dexteritatem Viri hujus
multis modis probavimus, qui præceptorem eum agnovimus, qui
eum Achatem, Theseum, Atlantem, imò Herculem colimus, eun-
dem opinione citius occidisse animum plangimus. Dona & virtu-
tes, quibus JΕΗΟΥΑ virum hunc beatum cumulavit, referre si co-
nemur, verendum, ne quis Antalcidas Philosophus existat, & fru-
strâ laudari, quem nemo reprehendere ausit, vel Crispus exurgat,
& quod laudari satis nequeat, silentio potiùs involvendum esse obji-
ciat. Attamen pij Manes exposcunt panegyricam parentalem, quam
cum pagina hæc haud capiat, *ἄποθεωσι* viri tanti levi tantum &
quidem tali stylo, quem pectus singultibus obstitum eliquat, delibaf-
se sufficiat. In Jæco & Cancellario Amilius Probus, Natalium, in-
tegritatis & eruditionis splendorem requirit. Omnibus hæc do-
ctibus non tantum, sed multò pluribus fulsit & coruscavit COTH-
MANNUS noster. Patriam enim habuit non Arcadiam ulti-
mamve Thulen, sed ingeniorum optimorum genetricem & efforma-
tricem fertilem Westphalam, urbem non Ithacam asperis saxu-
lis tanquam indulum affixam, sed Lemgoviam Lippiaci Comitatus
Metropolin, Parentes non Therfites, sed patriâ & consulari digni-
tate jam aliquot sæculis conspicuos. Natus etenim est viro Amplif-
simo DIDERICO COTHMANNO dictæ Lemgovicæ
Reipub. Consule meritissimo, matre matrona honoratissimâ CA-
THARINA GROTHENIA, viri prudentissimi DIDERICI
GROTHEN, Consulis ejusdem Reipub. spectatissimi filia & A-
LEXANDRI GROTHEN, iidem quondam Consu-
lis, Religionis purioris, quâ etiam nunc Urbs dicta, per Dei gratiam
frui-

fruitur, primi, post Papistici jugi excussione, instauratoris, & Re-
formatoris, æternum laudatissimi. Hisce parentibus, ceu nobili
utrimq; radice generosa hæcce ERNESTINA propago Anno 1557.
VI. Decemb. progerminans & primâ statim balbutie vernans, veræ
pietatis & rectæ institutionis sensim sufforta & stipata adminiculis, in
Schola patria in magnæ spei surculum excrevit, qui cum pro planta-
rum nobiliorum indole primavâ terra haud contentus, succi me-
lioris aliundè attrahendi desiderio, transplantari atq; itâ felicius &
maturius florere amavit. Cui honestæ cupidini parens, annuens fi-
lium huncce, genitrice optatissima Anno 1565. 14. Nov. orbatum, pri-
mo in Gymnasium tunc temporis celebre Dusseldorpiam ablega-
vit, Unde is bonarum litterarum fundamentis solidè jactis Acade-
miam Juliam, Marpurgensem & alias Germaniæ Musas salutavit.
Imprimis verò Themidi se totum mancipavit, eiq; ductu præcepto-
rum fidelissimorum imprimis Nicolai Vigelij, Valentini Forsteri,
Regneri Sixtini, aliorum *συγγενων* ejus ævi, adeò dextrè & indu-
striè licavit, ut ante tempus & ætatem mystis primoribus accensere-
tur. Parens de tam felici filij successu & progressu sibi gratans, eun-
dem divino motus instinctu ceu Rosam Lippiacam in Rosetum hoc-
ce nobile Megalburgicum transponi desiderans, Academia huic no-
stræ donavit, in quâ Rosa ista statim fragrantiam suam itâ sparsit, ut
ad ejusdem suavem nominis odorem studiosi juris non secus ac mu-
scæ agminatim advolarent. Juvenis enim adhuc præceptores in
hac Academia ita audiit, ut & auditores cum laude docuerit, & ex
Collegijs suis, ceu ex equo Trojano infinitos viros Doctos, Aula-
rum post & Curiarum præfules magnos eduxerit. Undè alma hæc-
ce mater Academia alumnum huncce laboris, digno præmio haud
defraudavit, sed Anno 1584. Diribitore & Decano Viro Consultis-
simo HENRICO CAMERARIO, insulâ Doctorali decoravit,
quâ redimitus, Witenbergensem insuper Academiam invisit, in quâ
licet amicos & patronos, imò virtutis & eruditionis admiratores,
& inter eosdem Vitum Winsheimium Jctum reperisset, tamen
Rhodopolin ille velut nativum Rosæ hujus solum singulari fato re-
diturij, & huc reversus à studiosis non tantum ab ejus ore penden-
tibus, veluti Pater, à Professoribus ut filius & frater desideratissi-
mus amplexibus receptus, nec unquam dimissus, sed & auspicijs fe-
licissimis Anno 1586. Mense Septemb. connubiali foedere virgini le-
ctimæ

Altissima pudicissima ELISABETHÆ HEINIÆ, viri Magni-
 fici, consultiſſimi, FRIDERICI HEINII J.Cri, antecessoris
 quondam hujus Academiæ, Ducalis itidem Conſiliarij & Reipub.
 hujus Conſulis & Syndici integerrimi & laudatiſſimi filia, Conſul-
 tiſſimorum & Clariſſimorum virorum, JACOBI, ALBERTI,
 HINRICI fratrum Juris Doctorem, & M. STEPHANI HEI-
 NIORUM, collegarum & amicorum noſtrum ſorori, Viduæ nunc
 mœſtiſſimæ junctus, cum qui totos 38. annos ad eò concorditer vi-
 xit, ut Viri placæ templum inire, vel in gratiam, quæ nunquam vel le-
 viter laſa fuit, redire neceſſe haud fuerit. Expertus eſt conjugij
 dulcedinem amaritudini mixtam. Liberos namq; ex eo ſuſtulit
quinq; filios nimirum quatuor & filiam unicam. Gnatorum primus
 Anno 1588. 13. Octob. natus, eodem die Chriſto renatus & denatus
 eſt. Secundogenitus Didericus Anno 1590. lucem hanc aſpiciens,
 eadẽ uſq; ad Annum 1605. feliciter fruſcens patriſſare incipiens,
 in ipſo flore ætatis fatiſ ceſſit. Tertius filius Fridericus avo ma-
 terno *ὀμώρου* Anno 1597. natus etiamnum ſuperſtes, patriæ vir-
 tutis æmulus, qui luſtratis pleriſq; Germaniæ celebrioribus Acade-
 mijs, à patre veluti ejuſdem adventantis ſenectæ ſcipio, revocatus,
 ejuſdem veſtigia hæcenus ſedulo ſectatus, præcepta veneratus eſt.
 & ex cineribus phœnicijs paternis redivivum pullum nobis pollice-
 tur. Quartus filius Anno 1587. 29. Aug. ipſo eniſu extinctus eſt. Fi-
 lia verò unica ANNA omnium matronalium virtutum ſplendore
 conſpicua matrimonio auſpicatiſſimo, Viro conſultiſſimo LAU-
 RENTIO STEPHANI J. D. & Profeſſori, nec non illuſtriſ-
 ſimi Principis noſtri, Dn. JOANNIS ALBERTI Ducis Me-
 gapolitani Conſiliario intimo, Collegæ noſtro obſervando junctæ,
 ex qui avus nepotes duos, neptes ſex, exijsq; *Erneſtum, Margare-
 tam, Eliſabetbam & Annam* ſuperſtites vidu, neptes reliquas duas
 cum nepote cœlites ad æternam quietem præmiſit. Toto Conju-
 gij tempore totus in laboribus fuit, publica privatis prætulit, cauſi-
 dicinam vulgarem licet præmijs invitatus, averſatus tamen eſt. Dn.
 Soceri ſuaſu & naturæ prono ductu Conſilij ſcribendis operam im-
 pendit, adeoq; gnaviter & inſigniter præſtuit, ut à Regibus, Prin-
 cipibus, Urbibus, Nobilibus conſultus oraculi loco, ejuſq; domus
 Provinciæ hujus velut Muſeum & Q. Multij Sævolæ palatium fue-
 rit. Hinc anno 1587. à Divo *Udalrico* Duce Megapolitano in nu-
 merum

merum Consiliarium adscitus, assessor Areopagi Megapolitani se-
cularis & Ecclesiastici delectus, Collegam nactus Magnum istum
JACOBUM BORDINGIUM Cancellarium, ab eodem fratrem adama-
tus, spartam sibi commissam ita exornavit, ut Principis istius Cle-
mentiam interruptam & illibatam sit expertus. Quin etiam Divo
Udalrico Anno 1603, Mense Martio defuncto & regimine ad fratrem
Carolus devoluto, in priori statione D. COTHMANNUS non tan-
tum permansit, sed & ab eodem successori suo Reverendissimo Prin-
cipi ac Domino, Dn. JOANNI ALBERTO non secus ac alter Zopirus
comendatus, talisq; re & facto probatus, ad Cancellarij munus etiam
invitus est evehctus, seu potius pertractus est: Quod tamen suscipiens
divinam suffultus ope adeo masculè obiit, ut non minori in precio à
Principe, quam ab Alexandro Severo Papinianus vel Ulpianus, nec
tam pro Cancellario, quam pro patre habitus fuerit. Agnovit quip-
pe optimus princeps singulare Dei, teste Ecclesiastico, donum esse,
bonum Cancellarium, felicemq; eum à Davide reputari, qui ani-
mum ad eundem converterit. Emulatus eo ipso est optimus Prin-
ceps Reges & Magnates cordatos, qui omni ætate Cancellarios &
Consiliarios, non politicos, nudos discursus, rationesq; status cre-
pantes, sed Jctos veteranos, usu & experientiam efformatos, summo
studio conquisiverunt, conquisitos audierunt, auditos amarunt, ho-
norarunt. Agamemnon Nestores potius, quam Ajaces optabat,
Trajanus Neratium, Adrianus Salvianum, Alexander, Theodosius,
Justinianus omnesq; cordati Imperatores Jctos sacris scrinijs præ-
fecerunt. Ex certè Cancellarius hic noster dotibus suis eximjis o-
mnium amores sibi conciliavit. Quicquid enim in Jcto rarum, in
Consiliario singulare laudari potest, id natura huic soli affatim &
largi veluti manu contulit, adeo, ut quod multis Canonibus de offi-
cio Cancellarij, Consiliarij, Consultoris boni & antecessoris fidelis
hinc inde descriptum reperitur, in COTHMANNIANA imagine ex-
pressum exhibeatur. Quid in Academia & pro eadem præstiterit,
nobis silentibus, monumenta præclara loquuntur, nec ulla abo-
lebit oblivio. Molem certè laborum adeo immensam susti-
nuit, ut, quod de Achillis armis Homerus scribit, ea, Achille defun-
cto à nullo moveri potuisse, de armis togatæ militiæ COTH-
MANNIANIS dici haud immerito queat. Nec verò juris
tantum scientiam polluit, nec Codicis professor Justinianum Co-
dicem

dicem tantum explicuit, sed & sacrum quoq; Codicem & Patres, ac inter eos Augustinum assidue evoluit, adeoq; calluit, ut quod Cicero de se gloriatur, triduo se lectum fore, id meritissimo jure sibi in Theologia, vindicare potuerit. Hoc studium maturimæ imprimis ætati reservavit, eoq; animum adversus omnes calumniarum insultus obfirmavit, moriens animam pavit, & quam homines natura pavent, mortem nimirum, hanc ille lucro sibi duxit. Ut verò COTHmannus noster, dum vixit, Principi Cancellarius optatissimus Academiae defensor imperterritus, Facultatis Juridicæ Senior venerandus, Conjugi nunc viduæ maritus dilectissimus, liberis parens mellitissimus, fratri viro consultissimo JOANNI COTHMANNO, Collega & frater integerrimus exstitit, ita ejusdem præmaturus obitus omnibus prædictis mœrorem acerbissimum peperit. Illustrissimus Princeps clementiam, quæ vegetum & valentem, Cancellarium semper est prosecutus, eandem erga ægrum & languentem probavit. Quicquid alexipharmaci, panchresti & panaceæ in thecis habuit, promptè suppeditavit, Esculapij vires & artem insuper optavit, sed vis morbi artem omnem superavit. Valetudine enim à primis conjugij annis ob labores assiduos, & fortassis paucis imitabiles, vixit imbecilliore, quam tamen decenti victus ratione & medicamentorum usu, deinceps ita emendavit, ut quotidie vegetior & vividior appareret, ac quæ facultates corporis & animæ earumq; actiones satis expeditus esset, nisi quod multis annis pertinacior alvi durities, procul dubio à vitâ sedentariâ, & perpetuâ in gravissimis causis dignoscendis & decidendis curâ, foras & aucta maneret, quam sæpenumero emollientibus alijsq; medijs dissolvere in primis opus habuit. Quo modo Dei gratiâ contigit, ut hætenus, decursu aliquot supra viginti annorum, mediocri valetudine præditus fuerit. Ante quinquennium tamen Hypochondriacæ & Scorbuti nonnunquam insultus, cum vertigine per intervalla molestâ expertus fuit, à quibus similiter liberatus revaluit, & ad pristina munia, quibus beundis in ipsis sæpè morborum paroxysmis sese impigerrimum præstitit, feliciter reversus est. Sensit verò paullatim continuis istis & Herculeis ferè laboribus nativum calorem minui, & facultates naturales, imprimisq; ventriculi, quem toti corpori famulari oportet, cujusq; detrimentum in Epidem. dicebat Hippocrates, subindè magis magisq; vacillare, & officium suum minus rectè facere. Quo factum, ut non raro inflationi & doloribus inferioris ventris obnoxius redderetur, quibus sedandis, quoties debita remedia adhibebantur, ista non parùm profuisse visa sunt, donec non ita pridem, ob sæcum alvi molestissimam retentionem, immensa flatuum, copia coacervaretur, qui exitum non reperientes intestina enormiter di-

stende-

stenderunt, & cruciatus acerbissimos totius abdominis excitarunt. Iis quodammodo mitigatis, quum nihilofecius maxima virium imbecillitas perseveraret, & in naturâ jam cunctis suis partibus labefactâ sibi nihil esse præsidij, neq; tantillum in Arte medicâ spei, sed omnia inclinare ad finem ultimam, quam prorogare nullius diligentia posset, ipsemet æger, utpotè rerum medicarum imprimis gnarus, animadverteret, maximâ animi tranquillitate, & ab omni perturbatione liberâ mente, totum sese convertit ad Servatorem generis mortalium unicum Dn. nostrum Jesum Christum, atq; fiduciam in ipsum suam & ore & omnibus rebus testatam fecit viatico salvifico sanguine & corpore Emanuelis nostri animam instruxit, sicq; se ad vitæ exitum patientissimè paravit, neq; quidquam istorum neglexit, quæ tali tempore transigenda erant viro sapientissimo & piissimo; quod sciant & sanctè dicere possunt, quorum lacrumæ & preces beatissimam ejus animam ex his corporis compedibus in æternam patriam migrantem ingenti lætu sunt prosequutæ. Vivit nunc & omisâ mortalitatis sarcinâ ad originem sui reversus, supraq; omnem invidiæ nubem positus est, tamâ fruïtur, quam meruit, felicitate potitur, quam quæsit, vivere ibi cepit, ubi clarere nunquam desinit, ubi nulla Serenum umbra turbabit:

*Absint itaq; inani funere nenia
Luctusq; turpis & querimonia.*

Superest, ut justa Collegæ Patri & Præceptoris communi debita solvantur. Lex 12. tabularum viris, quos merita in cælum vocarunt, delubra erigi jubet. Mario, ob scholam monetariam apertam populus Romanus auream statuam cum perpetuis ardentibus cereis, similemq; memoriam Hermodoro Ephesio, ac Servio Sulpitio decrevit. Par certè, si non major honos COTHMANNO Herculi Academico debetur. Ast Manes pij litterarijs monumentis ipsis etiam pyramidibus Ægyptiacis vivacioribus cõtenti, solemnem tantum Exuviarum terrestrium ad dormitorium deductionem postulant. Ad quam, quorquor estis Cives Academici genuini, dum vos invitamus Metelli funeris Scipionis Æmilianis præconiâ voce meritò utimur. Concurrite Cives, Mœnia urbis conciderunt. Concurrite nunc ad tumulum jacentis, ut soliti estis confluere ad pulpitem docentis, Concurrite, inquam, ad urbis meditullium, in quo urbis conditoribus ἀμφίπορον πύλον adornari solebat, in æde Divæ Mariæ sacrâ convenite, illoc hodiè horâ media I. Musagetem vestrum stipatâ catervâ deducite, ad similem ex hac vitâ exitum pectus maturè præparate, JΕΗΟΥÆ Academiam, Urbem, Provinciam pijs precibus commendate. P. P. Dominica Jubilate Anno 1624.

*Ex
Bibliotheca
Academica
Rostochensis*

92 (9) 25

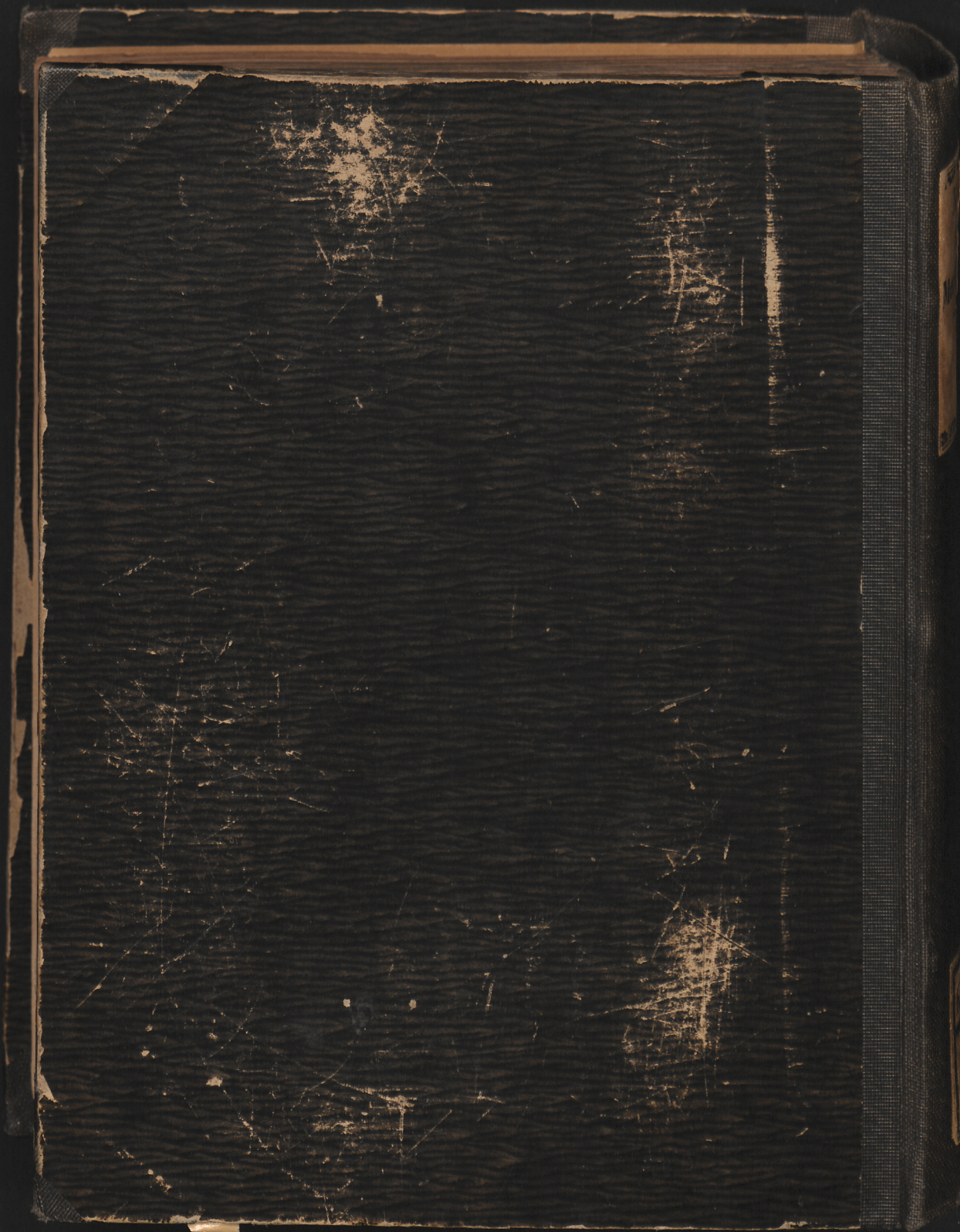

temporis DEO mirabiliter diriget
ctam, Patriam suam Helvetiam, Pra
linquens in Romanum imperium
sincerum verbum DEI pro germina
vir juvenis, Linguarum, Historiarum
es, (cujus amore cum primis flagrabat
incubuit, ita ut Imperator Carolus
Poetica, in quibus inter alia egregia
nae descripsit, non sine singulari an
stante Caesaris documento) legit, ac
rea, quae tum magna erat dignitas, et
occasione stemma Nobile Fidlerianum
Album Nobilium Romani Imperii
& ultra, pro placito Caesareo coopta
tem utriusque sexus derivandum, pro
renovavit. Huncque meum praenomen
licem Fidlerum ob singularem eruditio
ingenij & animi Heroici dotes, pro
buit. Hac Nobilitate quamvis non
gratia Domini mei Jesu Christi, in
mementer mihi immerito concessa: Tu
pudet, sed magis me nobilitare curavit
S. S. Ministerium, ad quod Dominus
ministrum suum destinavit. Haec
summa dignitas, omnes humanas di
titulos superans.

Natus autem sum Ego CONS
LERUS, Dantisci Anno 1579. 6. M
tina Patre VALERIO FIDLERO
re, quondam Ducis Prussiae Archi
Alberti Friderici Consiliario, M
gard praeclarae Familiae, & insignium

A 2

173
me dete
ios dere
am, ubi
enit, ceu
& Poese
ligerter
opera
Germa
tate (te
ltron lau
rit, & hac
cum, ad
centum
osterita
Caesareo
vum Fe
aeclaro
ario ha
sed sola
erio cle
ejus non
ogiam &
avit, &
as: haec
onorum
IS FID-
ta matu
e Docto
ij Ducis,
ob Herm
Matrona,
qua

